

*Hoe Galien Rethore coninck van Constantinobelen ghecroont wort,
ende hoe hem een bode tidinghe bracht dat de Sarazinen
sijn wijf Guim[a]nde bele-[o1ra]ghen hadden
op 't casteel van Montsureyn.*

[66]

Na dese ende meer ander woerden wort Galyen met grooten gheselscape gheleyt in die kercke van Sinte Sophie, daer hi na den godlijken dienst met groten triomphe seer eerliken van den patriarcke coninck van Constantinoblen gecroont wort. Daer na sijn si alle t'samen ten conincliken palleyse ghekeert, daer men grooten triomphe met blyschapen dryvende was.

Maer die blischap duerde seer onla[n]ghe, want die wijle dat coninck Galien over tafel sittende was metten princen ende baroenen quam inder salen Mauprijn, die een heydensce coninck hadde geweest, mair was kersten worden, ghelijck ghi vore hebt gehoort. Dese Ma[u]prijn, na dat hy die behoorlijke reverencie ghedaen hadde, sprack hi tot Galien, met een luyde stemme segghende: "Heer keyser, hoghe vermaert, uwe coninghinne Guimande doet u seere groeten, u doer die pascie ons Heeren biddende dat ghi haer seer haestelijken te hulpen comen wilt teghen den amirael van Coerdes, die met dertich heydensce coninghen met een ontallijke menichte van Sarazinen u casteel ende stat van Montsureyn beleghen hebben ende ghesworen by haren groten god Mahon dat si in haer lant nemmermeere keeren en selen voer dat si de stat metten casteele heel ghedestruert hebben ende Guimande, uwe wijf, verbrant."

Galien dese woerden ghehoort hebbende, heft alle sijn baroenen grootelijken beghift, hemlieden biddende dat si hem bistant doen wilden teghen de heydensche honden dye sijn wijf beleghen hadden. Ende [o1rb] alle de heeren antwoerden eendrachteliken dat si met hem reysen souden daer hem beliefte.

Terstont na desen is Galien mit groote menichte van volcke t'scepe ghegaen, so langhe zeylende dat si havenden aen een heydensce stat die den amirael van Cordes toe behoorde, welcke stat si met crachte wonnen, alle de ghene doot slaende dye daer binnen waren. In dese

stat liet Galien eenen vromen rydder met tweehondert strijtbare mans.

Na desen es Galien met sijn volck so langhe over lant ghereyst dat si in eenen avonstont quamen op vijf milen na Montsureyn. Ende des ander daechs oerdoneerde Galien in die groote battaelle dertich duyzent mans om sinen persoon te verwaren. In die achterhoede oerdonneerde hy twintich duysent mans. Doen riep hy sijn twee neven Bennes ende Savari, dyen hy oock ghaf twyntich duysent mans om de voerhoede. Mit dese drie battaellen es Galyen in scoonder oerdonancien ghereyst na Montsureyn, daer hem te ghemoete quamen twe heydensce coningen met .xxx. duyzent Sarazinen, die na de stat van Cordes ghevanghen brochten Gheerairt van Viennen, Aernout van Bellande ende omtrent tsestich andere kersten ridders, die de Sarazinen voer Montsureyn ghevanghen hadden. Welcke Kerstenen Galiens volck verlost ende alle de Sarazinen versloech, uutghenomen omtrent tweehondert, die spoerslaechs vliedende waren na 't groote heyr der Sarazinen dat voer Montsureyn was.

Als die Sarazinen verslaghen waren ende die Kerstenen verlost, es Galien met sijn volck seer raschelijcken alsoe langhe [o1va] ghereyst dat hi voer Montsureyn quam, daer hi de Sarazinen so vromelijcken bevochten heeft dat d'amirael van Cordes naulick met tweehondert Sarazinen ontcomen conde, ende alle d'ander bleven doot. Maer eer Galien daer quam, hadden die Sarazinen de stat verbrant ende een groot deel vanden mueren des casteels af ghebroken.

Als Galien met sijn volck de Sarazinen verslaghen hadden, merckende dat si den amirael van Cordes niet crighen en conden, want hi t'schepe ontvloten was, sijn sy in des amiraels tinten comen, daer si ontallijcken grooten rijcdom vonden, d'welck si al t'samen met grote bliscap binnen Montsureyn deden draghen. Mer de vrome coninck Galien, siende der stat mueren af geworpen, de huysen verbrant ende ghedestruert, was seer droeve. Galien reet terstont op 't casteel, daer hi ontwapent wort in een soon camere.

Doen quam tot hem de scoone Guimande, sijn wijf, de welcke Galien vriendelijcken helsende custe aen haren liefliken mont, ende die vrouwe viel voer alle de heren in onmacht uut blischapen, ende Galien hief haer in sijn armen tot dat si vander onmacht becoemen was, die welcke

als hi haer wel aensach groot medeliden op haer hadde, want haer lieflijc aensichte seere verkeert was. Als de schoone Guimande vander onmacht becomen was, sprack Galien tot haer, segghende: “Mijn lief, seer veel armoeden hebby ghehat zedert dat ick u lestwerf sach.”

“Dat es waerachtich,” sprac die vrouwe, “want haddi noch eenige daghen vertoeft, ick ware in grooter scanden comen.”

Met desen was dat avontmael ghereet, ende Galien met [o1vb] die schoone Guimande es ter tafelen gheseten ende neven henlieden Galyens twee ooms, te weten Gheeraert van Viennen ende Airnout van Bellande, daerna alle d’ander baroenen, dye van spyse ende dranck seer overvloedelijcken ghedient waren.